

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Prvo tromjesečje 2018.
INTERAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Lektura
Miroslav Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2018.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja upoznat ćemo Interameričku diviziju, koja se prostire od Karipskog mora, Srednje Amerike i sjevernog dijela Južne Amerike. Ovo područje ima oko 300 milijuna ljudi i oko 3,7 milijuna adventista. To znači da jedan adventist dolazi na svakog osamdeset i jednog stanovnika.

Odabrali smo tri misijska projekta koje ćemo poduprijeti prikupljanjem dara trinaeste subote: u Portoriku, Trinidadu i Meksiku.

U Portoriku će prikupljeni novac pomoći da se izgradi višenamjenska dvorana Adventističkog sveučilišta Antilean, u koji će moći stati tisuću ljudi na vjerske i misijske skupove.

Na Južnokaripskom sveučilištu u Trinidadu i Tobagu pomoći ćemo izgradnju prve crkve, jer se sada vjernici okupljaju u velikoj školskoj dvorani. Nova sveučilišna crkva imat će mjesta za oko 1.700 ljudi i bit će opremljena za subotnju školu, dječji odjel, medijsku službu, zdravstvenu službu, misijski odjel, kao središte za obučavanje i kao dvorana za društveni život.

Na jugoistoku Meksika proširit ćemo adventističku bolnicu izgradnjom velikog odjela od sedam katova, u kojem će se pružati zdravstvena skrb i održavati preventivna predavanja za stanovnike Villahermosa i okolnih mjesta.

Možete pogledati šest-minutni video o ovim projektima na: bit.ly/iad-projects-2018.

Posebna pomagala

Ako želite oživiti vaš subotnjoškolski sat, posjetite nas uživo ovog tromjesečja preko facebook stranice: [facebook.com/](https://www.facebook.com/)

missionquarterlies. Svakog tjedna postavljat ćemo izvorne fotografije i pratiti događaje koji idu uz misijsko iskustvo. Dok im iznosite iskustva, možete djeci pokazati slike na kompjutoru ili mobilnom telefonu, ili ih otisnuti na listove kako biste ukrasili vašu učionicu ili crkvenu oglasnu ploču.

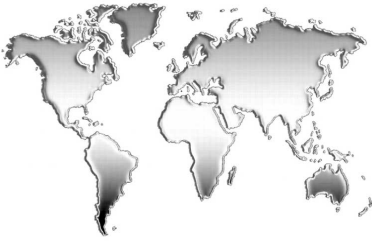
Ovog tromjesečja upoznat ćemo samo neka najnovija iskustva iz Interameričke divizije. Da biste doznali za još više zanimljivih iskustava, posjetite stranicu: bit.ly/iad-archive, gdje ćete moći pročitati nova iskustva iz te divizije. Putem ovog linka možete pretražiti i određene zemlje i teme.

Hvala vam što radite na tome da našu djecu misijski opredijelimo!

Andrew McChesney, urednik

Vaši darovi na djelu

Prije tri godine dio dara trinaeste subote pomogao je da se preuredi sklonište za beskućnike Dobri Samaritanac. Proširili smo ga kako bismo omogućili besplatne zdravstvene preglede u Kingstonu na Jamajci. U *Vijestima iz svijeta*, na stranici 14, pročitajte nešto više o bivšem gangsteru koji je na tome mjestu pronašao Boga.

6. siječnja 2018. **Molitva za psa** **Portoriko**

Današnje iskustvo dolazi nam iz Portorika. (*Pronađite Portoriko na zemljovidu.*)

Mala Nancy je podigla ruku kad je učiteljica Maria de la Paz Rodriguez (38) postavila pitanje ima li netko iz razreda potrebu za molitvu.

“Molim vas, molite se za mojega psa,” rekla je Nancy.

“U redu, danas ćemo u molitvi uključiti i tvojega psa,” rekla je učiteljica.

Nakon što je pažljivo saslušala sve molbe, učiteljica se pomolila za Nancynog psa. A onda je otišla do velikog papira koji je visio na ploči njihove učionice. Na papiru su se nalazila dva stupca: “Razlog za molitvu” i “Razlog za zahvaljivanje”. Učiteljica je uzela crni flomaster i napisala “Nancyin pas” ispod stupca “Razlog za molitvu”.

Učiteljica je ponovila molitvu za Nancynog psa pred kraj nastave kad su se djeca spremala da krenu kući.

Sljedećeg jutra Nancy je ponovno podigla svoju ruku.

“Molim vas, molite se za mojega psa,” tražila je.

Sljedećeg jutra je opet uputila istu molbu.

Svako jutro sljedeća dva tjedna Nancy je tražila od učiteljice Marie da se moli za njezinog psa. Konačno učiteljica više nije mogla izdržati. Bila je vrlo radoznala da sazna što se dogodilo s psom.

“Zašto se ja ovoliko molim za tvojega psa?” upitala je učiteljica.

“Moj pas je uginuo,” odgovorila je Nancy tužno.

Učiteljica je bila iznenađena.

“Zašto se onda molimo za mrtvog psa?” upitala je.

“Ja sam jako tužna,” rekla je Nancy.

Učiteljica nije željela da Nancy bude tužna, ali isto tako nije mislila da je rješenje da se nastave moliti za mrtvog psa. Predložila je da Nancy malo promijeni svoj zahtjev.

“Promijenit ćemo našu molitvu jer je tvoj pas uginuo,” ljubazno je rekla učiteljica. “Na Nebu ćeš moći izabrati bilo koju životinju za igru. Ali za sada, hajde da zamolimo Isusa da tvoju tugu pretvori u bolji osjećaj.”

Nancy se dopala takva zamisao.

“Da!” oduševljeno je rekla. “To bi bilo lijepo.”

Učiteljica se nije ljutila što je Nancy tražila da se mole za njezinog mrtvog psa. Zapravo, bila je sretna jer je vidjela da Nancy vjeruje u moć molitve.

Učiteljica Maria predaje matematiku i čitanje prvašićima već mnogo godina, ali je tek nedavno počela učiti djecu da se mole. Ona je svoju učionicu za prvašiče pretvorila u posebnu učionicu za molitvu, nakon što je jedne subote čula propovijed. Propovjednik je čitao redak iz Kološanima 1,25: “Ja postadoh njezin službenik onim darom koji mi dade Bog za vas da potpuno navijestim riječ Božju.” Učiteljica je rekla da taj redak znači da bi svaki učitelj trebao biti svećenik. To ne znači da bi učiteljica trebala ostaviti svoj posao i propovijedati svake subote u crkvi, već da ona u svojoj učionici svakoga dana treba biti svećenik!

Učiteljica Maria nikada nije razmišljala da bude svećenik ili svećenica u učionici. Uvijek je mislila da je ona samo obična učiteljica. Kako može ona biti svećenik?

Učiteljica se molila Bogu za pomoć. Svojim prvašićima i njihovim roditeljima rekla je da njihova učionica više neće biti samo uobičajena učionica. Umjesto da se mole samo na početku nastave, molit će se i na kraju. Napravila je poseban papir i objesila ga na ploču.

Djeci i roditeljima se dopala nova učionica za molitvu. Neki roditelji su odmah počeli slati poruke za što bi se trebali

moliti. Uskoro su roditelji zamolili učiteljicu bi li se i s njima mogla sastati i moliti. Sada se roditelji triju učenika spremaju za krštenje.

Učiteljica kaže da je molitva vrlo važan dio prvog razreda, i oni se mole za sve — čak i za mrtvog psa.

“Želim da ova djeca prime svjedodžbe naše škole, ali i krunu od Isusa” kaže učiteljica.

Mnoga djeca iz učiteljicinog razreda nisu adventisti. Pomolimo se za učiteljicu Mariju i njezine učenike i za rad adventističkih crkava u Portoriku. Hvala vam na misijskim darovima kojima pomažete da što više ljudi čuje Radosnu vijest.

Možete pogledati kratak video o Mariji na linku: bit.ly/maria-rodriguez

Misijski izazovi

- ◆ Kristofor Kolumbo je došao u Portoriko 1493. godine, godinu dana nakon što je stigao u Ameriku. On ga je nazvao San Huan Batista, po Ivanu Krstitelju.
- ◆ Hrana u Portoriku je dosta ljuta i mješavina je španjolske, američke, britanske i afričke kuhinje.
- ◆ Iako je Portoriko područje Sjedinjenih Američkih Država, ta zemlja nastupa na olimpijadama zasebno i dosad je osvojila devet odličja. Šest su osvojili u boksu, jedno u atletici, jedno u tenisu i jedno u hrvanju.
- ◆ Ustavno pravo u Portoriku dopušta vjersku slobodu. Stanovništvo se izjašnjava 70% kao katolici, a 25% kao protestanti.

13. siječnja 2018.

Riža i grah

Portoriko

Profesor na Sveučilištu u Portoriku zadao je studentu Kermytu Torresu Castellanou i drugima vrlo tešku zadaću. (*Probadite Portoriko na zemljovidu.*) Kermyt i njegovi prijatelji trebali su pronaći nekoga kome je potrebna pomoć i pružiti mu je.

Kermyt je volio pomagati ljudima, ali se pitao što bi točno mogao učiniti za svoju domaću zadaću. (*Upitaj djecu u razredu što bi oni rekli Kermytu da učini.*)

Kermyt je razgovarao s nekoliko studenata i odlučili su se ujediniti dvoje po dvoje i zajedno nahraniti beskućnike u njihovom gradu. Jedan student je rekao: "Ja ću donijeti rižu i grah." Drugi student je ponudio vegetarijanske pljeskavice, a treći su rekli da će donijeti salate i sokove.

Kad su sve pripreme bile gotove, studenti su stali na središnjem trgu gdje su se okupljali beskućnici. Postavili su stol s velikim posudama riže i graha, vegetarijanskih pljeskavica i salate. Netko je donio stotinu i pedeset papirnatih tanjura u kojima će služiti hranu.

Kermyt i njegovi prijatelji su primijetili kako imaju mnogo više tanjura od hrane. Imali su stotinu i pedeset tanjura, ali hrane samo za pedesetero ljudi. Molili su se Bogu da blagoslovi ovu hranu.

"Molili smo Boga da blagoslovi hranu jer nismo znali koliko ljudi će doći, ali smo željeli da On vodi sve što mi radimo," kaže Kermyt.

Beskućnici su počeli stajati u red kako bi dobili hranu. Dok je nekoliko prijatelja stavljalo hranu u tanjure, Kermyt je šetao gradskim trgom tražeći ljude koje će pozvati na ob-

rok. A onda je vidio nešto što ga je iznenadilo. Vidio je beskućnika kako vadi dvanaest pari cipela iz kontejnera. Dvanaest pari! Kermyt je pomislio da će ovaj beskućnik uzeti sve cipele, ali umjesto toga ovaj je čovjek pažljivo odabrao jedan par, isprobao cipele i ostale uredno vratio u smeće.

Kermyt je pozvao čovjeka na obrok i sjeo s njim dok je jeo. Želio je znati zašto je taj čovjek uzeo samo jedan par cipela. (*Upitaj djecu što oni misle, zašto je taj čovjek uzeo samo jedan par.*)

“Zašto nisi uzeo sve cipele, ako su ti potrebne?” upitao je Kermyt. “Netko drugi bi ih sve uzeo.”

Odgovor ovog beskućnika ga je iznenadio:

“Ja mislim i o osobi koja će doći nakon mene,” rekao je čovjek.

Čovjek je želio postići da i sljedeći beskućnik koji pogleda u kontejner pronađe cipele koje će moći nositi. Kermyt je bio zadivljen. Shvatio je da ovaj beskućnik ne misli samo na sebe, već i na druge. Kermyt se sjetio da Biblija govori: “Blazenije je davati nego primati.” (Djela 20,35)

Dok je Kermyt razmišljao o nesebičnom činu ovog beskućnika, on i njegovi prijatelji su doživjeli još veće iznenađenje. Hrane i tanjura nestalo je točno u isto vrijeme. Studenti nisu primijetili da je nestalo stotinu i pedeset tanjura. Ali kad su podijelili posljednji tanjur riže i graha, shvatili su da više nemaju niti tanjura. Iako su imali hrane za samo pedeset ljudi, oni su nahranili stotinu i pedeset ljudi!

“Vidjeli smo Božje čudo!” kaže Kermyt. “Bog je umnožio hranu.”

Studenti su bili jako sretni i govorili su svima o onome što im se dogodilo. Nekoliko njih se sjetilo čuda s pet kruhova i dvije ribe. Isus se pomolio za obrok malog dječaka, a onda ga je upotrijebio i nahranio pet tisuća ljudi. (vidi Ivan 6,9-11)

“Isus je i danas izveo isto čudo!” kažu studenti.

Kermyt Torres Castellano (39) je danas propovjednik četiriju crkava, ali nikada nije zaboravio zadaću da pomaže dru-

gima. "To iskustvo mi služi kao vodič u životu, i pokreće me da pomazem ljudima u potrebi," kaže on.

Danas jedna od Kermytovih crkava hrani svake subote do stotinu i pedeset beskućnika rižom i grahom. Druga crkva hrani sličan broj ljudi svakog četvrtka. Kroz ovu službu hranom osmero ljudi se krstilo u posljednje tri godine.

Dio dara trinaeste subote ići će za Adventističko sveučilište Antilean, u kojemu se školovao Kermyt, kako bi njegovi studenti mogli pomoći što više ljudi u gradu. Naš misijski dar će pomoći drugima da saznaju o predivnom Isusu, koji je u Portoriku nahranio stotinu i pedeset ljudi sa samo malo riže i graha!

Zanimljivosti

- ◆ Ulice u Starom San Juanu u Portoriku popločane su plavim kamenovima.
- ◆ U Portoriku ne postoje prirodni neprijatelji, tako da su ljudi morali uvesti mungose iz Indije kako bi ograničili broj zmija na poljima šećerne trske.
- Kad u Portoriku tijekom razgovora stojite blizu osobe s kojom razgovarate i poljubite je u obraz, to je znak poštovanja.

20. siječnja 2018.
Dobar primjer
Jamajka

Adrian Cotterell se nije zanimao za kršćanstvo kad se upisao u jedanaesti razred u adventističkoj školi na Jamajci. (*Pronađite Jamajku na zemljovidu.*) On nije vjerovao u Isusov skori dolazak, i mislio je da su adventisti nerazumni što imaju bogoslužje subotom i što ne jedu svinjetinu.

Adrian je izabrao Srednju školu West Indies, koja se nalazi na vrhu brda u glavnom gradu Mandeville, jer je mislio da će, kao i u drugim internatima, moći sudjelovati na tulumima.

“Želio sam tulume subotom uvečer,” kaže Adrian.

Sedamnaestogodišnjak je uskoro saznao da je ta škola u vlasništvu Adventističke crkve koja primjenjuje sav biblijski nauk. U kratkom razdoblju pokušao je pronaći način da se preseli izvan internata jer mu se nije dopadala hrana u blagovaonici. Ali ubrzo je shvatio da je mnogo skuplje živjeti izvan internata, a nije mogao odustati od škole jer je njegov otac već uplatio školarinu. Tako je odlučio ostati, ali da će izbjegavati kršćanstvo.

“Kršćanstvo nije nešto što sam ja želio,” kaže on. “Mislio sam da su kršćani stari, bolesni i spremni da umru.”

Njegovo mišljenje o mladim adventistima nije bilo dobro. Njegovi novi prijatelji su ga pozvali da prekrši subotu tako što će gledati nogometnu utakmicu u gradu. Drugi prijatelji su ga pokušali uvjeriti da ukrade mlijeko iz školske kuhinje. Kad je Adrian odbio krasti, rugali su mu se.

Adrian je bio smješten u sobu s trojicom dječaka, od kojih je jedan bio adventist. Taj adventist se zvao Leonard, i on je predstavljao Isusa u toj sobi.

Adrian je promatrao kako se Leonard moli svake večeri prije spavanja. Promatrao ga je kako se moli na istom mjestu pored prozora kad bi ujutro ustao. Prije nego što bi Leonard otišao na nastavu, pognuo bi glavu pred vratima i tražio od Boga da ga vodi toga dana. Čak se molio i kad bi se vratio iz učionice. Svaki put kad bi ušao ili izišao iz sobe, on bi se molio. Također je čitao svoju Bibliju i pouku svakog poslijepodneva nakon nastave, a vikendom bi odlazio u grad pomagati ljudima.

Adrian je bio oduševljen.

“Bilo je to tako privlačno!” kaže Adrian. “Rekao sam sâm sebi: ja bih želio biti kao taj lik — moliti se, učiti i hrabriti druge. Volio bih biti kao on.”

Leonard je primijetio da ga njegov sobni kolega promatra pa ga je pozvao da zajedno pročitaju biblijsku pouku. Leonard je pokazao Adrianu kako da pronade mjesta u Bibliji iz biblijske pouke. Pričao mu je o vraćanju desetine i o Ellen G. White, koja je pomogla u osnivanju Kršćanske adventističke crkve.

“Ja nisam znao tko je ta sestra White,” kaže Adrian. “Čuo sam kako je ljudi spominju u crkvi. Moj sobni kolega je rekao da je ona bila proročica, i pokazao mi je iz Biblije kako da provjerim je li netko pravi prorok, tako da sam zaključio da je ona dobivala viđenja od Boga.”

Za nekoliko mjeseci Adrian je prestao jesti svinjetinu i želio je slaviti Krista subotom. Tijekom jednog školskog molitvenog tjedna, kad je pastor upitao tko bi se želio krstiti, Adrian je predao svoje srce Isusu.

Leonard je bio oduševljen. On je pozvao Adriana da mu se pridruži i da vikendom pođe s njim u grad i pomaže ljudima. Poveo ga je u kolportažu tijekom ljetnih praznika rekavši mu da se kršćani jačaju kad dijele svoju vjeru.

Adrian je bio jedini adventist u njegovoj obitelji. Njegovi roditelji su prihvatili njegovu odluku, ali su ga njegovi stari prijatelji zadirkivali nazivajući ga “djevojčicom”, jer je odbio

pušiti i piti alkohol. Ipak, prestali su mu se rugati kad su vidjeli da on ne mijenja svoje mišljenje.

Adrian je zatim postao pastor i vođa crkve u Jamajci. Leonard također radi kao pastor u Jamajci. Adrian i Leonard su i dalje prijatelji i vole se prisjetiti školskih dana.

Adrian kaže da je Leonardov primjer ljubaznosti i iskrenog kršćanina bio jači od propovijedi.

“Ja nisam postao adventist zbog Ellen G. White, subote ili nauka o Svetištu,” kaže on, “već zbog načina života mogeg sobnog kolege. Zaželio sam postati kao on.”

(Upitaj djecu: Vide li druga djeca da si ti ljubazan i iskren, kao Isus, i žele li i oni biti kao ti?)

Misijski izazovi

- ◆ 70% stanovništva na Jamajci čine protestanti. Adventisti sedmog dana su drugi po brojnosti.
- ◆ Jedan od devetero ljudi s Jamajke je adventist sedmog dana.

27. siječnja 2018.
Gangster za Boga
Jamajka

Andrew Carter (51) je prvi put pucao iz pištolja s četrnaest godina, kad se pridružio uličnoj bandi u glavnom gradu Jamajke, Kingstonu. (*Pronađite Kingston na zemljovidu.*)

Sljedećih petnaest godina proveo je u govorenju ružnih riječi i pucanju u ljude dok se penjao na ljestvici da postane vođa bande.

A onda je jedne večeri nekoliko prijatelja razgovaralo sjedeći na ulazu u Andrewovu kuću, i jedan od njih je slučajno opalio metak u krov. Nitko nije bio povrijeđen, ali je ova nezgoda uplašila Andrewovu djevojku Annette. Ona je molila Andrewa da se preseli u drugi grad.

I negdje baš u to vrijeme Andrewov brat, koji je bio u istoj bandi, bio je uhićen zbog ubojstva i dobio je dvadeset godina zatvorske kazne. Andrew je tada odlučio da je vrijeme da ostavi bandu i otpočne nov život.

“Svega sam se odrekao kad je moj brat završio u zatvoru,” kaže Andrew.

Andrew se sa svojom djevojkom preselio u drugi grad i počeo je raditi po prvi puta u životu. (*Upitaj djecu mogu li pogoditi kojim se poslom bavio.*) Pronašao je posao i radio je kao zaštitar za jednu tvrtku.

Prošlo je nekoliko godina i Annette je ostavila Andrewa da bi se udala za nekog čovjeka u Sjedinjenim Američkim Državama. Andrew se preselio u drugi grad u kojem je živjela njegova sestra i nekoliko njegovih rođaka. Pronašao je drugi posao. (*Upitaj djecu mogu li pogoditi koji je sada posao pronašao.*) Pronašao je još jednu tvrtku kojoj je bio potreban zaštitar.

Andrewov miran život je bio narušen jednoga dana kad je jedan od njegovih rođaka nenamjerno u razgovoru s prijateljima spomenuo da je Andrew bio gangster.

“Andrew nije ono što vi mislite.” rekao je rođak. “On je bio gangster i pucao je u ljude.”

Vijesti su se brzo raširile gradom. Svi su se bojali, a nekoliko ljudi ga je čak željelo i ubiti.

Trinaestero ljudi je uzelo pištolje u ruke i došli su k Andrewu kući. Andrew je pogledao kroz prozor. Mislio je da je jači od njih trinaestorice.

“Oni su jadni seljani, a ja sam odrastao u žestokom gradu,” rekao je i otišao po svoj pištolj.

Andrewova sestra je čula buku ispred njegove kuće i potrčala je da vidi o čemu je riječ. Vidjela je pištolj u njegovoj ruci i molila ga da ne puca u ljude.

“Ako budeš pucao u njih, onda više ni ja ni tvoji drugi rođaci nećemo moći živjeti ovdje,” rekla je. “Bilo bi najbolje da odmah napustiš grad.”

Andrew nije želio praviti neprilike svojoj obitelji, tako da se spremio i izišao na zadnja vrata. Naoružani ljudi su gledali u tišini kako Andrew odlazi.

Andrew nije imao kamo otići, tako da se vratio u svoje rodno mjesto, Kingston. Budući da nije mogao pronaći posao, spavao je u autobusnoj stanici dva i pol mjeseca. Nekad moćni gangster bio je sada siromašan beskućnik.

A onda mu je jednog dana drugi beskućnik rekao o mjestu koje se zove sklonište za beskućnike Dobri Samaritanac. Čovjek je rekao da to mjesto drže adventisti sedmog dana i nude tople obroke, mogućnost da se beskućnici okupaju, operu rublje i naspavaju.

Andrew nije mogao povjerovati svojim očima kad je došao u sklonište za beskućnike Dobri Samaritanac i kad je vidio mnoštvo od oko tri stotine ljudi u redu za obrok.

“To je bio prvi puta da sam vidio da tako hrane ljude,” kaže Andrew.

Neki ljubazni ljudi su ga pozvali da ostane u skloništu za beskućnike Dobri Samaritanac, i uskoro je počeo raditi tamo. (*Upitaj djecu znaju li sada koji mu je bio posao.*) Da, postao je zaštitar! Također je krenuo proučavati biblijske teme i uskoro je bio kršten.

Andrew voli raditi u skloništu za beskućnike Dobri Samaritanac.

“Želim pomoći što više mogu,” kaže on. “Jako sam sretan što živim sretnije nego što sam mogao i sanjati. Veliko mi je zadovoljstvo što mogu davati drugima.”

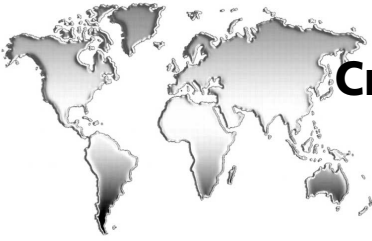
Andrew je pronašao drugu djevojku, i oni se namjeravaju vjenčati. Ali najbitnija Osoba u životu mu je sada Bog.

“Pokušavam biti vjeran i stavljam svoje povjerenje u Boga,” kaže on.

Dio trinaestog subotnjoškolskog dara prije tri godine pomogao je da se obnovi sklonište za beskućnike Dobri Samaritanac kako bi mogli pomagati ljudima kao što je Andrew. Hvala vam na vašim priložima koji pomažu ljudima iz Jamajke i ljudima širom svijeta da upoznaju Isusa.

Zanimljivosti

- ◆ Jamajka je 1988. godine bila prva tropska zemlja koja je poslala tim na zimske olimpijske igre u bobu.
- ◆ U Jamajci ima više od dvije stotine vrsta orhideja, a sedamdeset i tri su samonikle.
- ◆ Najpopularniji sport u Jamajci je kriket, i ova zemlja je dala neke od najpoznatijih igrača, uključujući Georgea Headleya, Courtneya Walsha i Michaela Holdinga.
- ◆ Jamajka je i dom najbržeg čovjeka na svijetu, Usaina Bolta.

3. veljače 2018.

Crtani filmovi ili Isus

Trinidad i Tobago

Bi li se ti odrekao crtanih filmova zbog Isusa? (*Dopustite djeci da odgovore.*) Danas ćemo čuti iskustvo Ronnela Nursea, koji se odrekao crtanih filmova zbog Isusa kad je imao jedanaest godina. Ronnel potječe iz otočne države koja se zove Trinidad i Tobago u Karipskom moru. (*Pronađite Trinidad i Tobago na zemljovidu.*)

(Zamolite nekog starijeg dječaka da pročita ovo iskustvo u prvom licu.)

Moja prva spoznaja o Bogu dolazi od moje bake. Ona je svake nedjelje išla u crkvu, a ja nikada nisam čuo za adventiste sedmoga dana. Ona me je naučila da se molim i čitam Bibliju. Većinu svojih nedjelja provodio sam u nedjeljnoj školi sa svojom bakom.

A onda me je majka poslala na školovanje u Adventističku školu Maracas. Kad sam imao jedanaest godina, u školi se održavao tjedan molitve, i slušao sam pastora kako govori o svojoj ljubavi prema Isusu. Osjećao sam prazninu u sebi za koju dotad nisam znao da postoji. Kad je pastor uputio poziv za krštenje, znao sam da trebam istupiti. To sam i učinio.

Ali sve mi je bilo novo. Nisam znao mnogo o Bibliji, tako da je bilo dobro što je pastor nastojao da svatko prije krštenja treba proučiti biblijske teme. Svaki put mi je nakon biblijskog sata bilo sve jasnije i jasnije, i sasvim sam bio uvjeren da se trebam krstiti. Uvidio sam da je subota dan za bogoslužje, a ne nedjelja. Doznao sam da Bog želi da Ga obožavamo tog dana, a ne da idemo na posao ili radimo svakodnevne poslove.

Ali ako se želim krstiti, onda više neću ići u nedjeljnu školu i u crkvu sa svojom bakom. Subota je postala moj dan za bogoslužje.

Nije bilo lako učiniti taj zaokret. Kao prvo, jako mi je nedostajalo što nisam gledao crtane filmove subotom ujutro na televiziji. Kad me je baka zamolila da nešto učinim, ili da u subotu odem u prodavaonicu, ja bih joj rekao: "Oprosti, bako, ne mogu to učiniti jer je danas subota." (*Upitaj djecu što bi oni učinili kad bi ih netko zamolio da prekrše subotu.*)

A onda se moja baka jako razboljela i morali su je odvesti u bolnicu. Posjećivao sam je i hrabrio. Grlio sam je kako bi znala da je volim. Molio sam Boga da je izliječi.

Čitao sam predivna iskustva iz subotnjoškolske pouke o tome kako je Bog činio čuda za svoj narod. (*Upitaj djecu da nabroje neka od čuda koja je Bog učinio u Bibliji.*)

Čitao sam o tome kako je dječak David pobijedio Golijata sa samo jednim malim kamenom. Čitao sam o Bogu koji je razdvojio Crveno more kako bi Mojsije izveo izraelski narod iz Egipta. Vjerovao sam da ako itko može izliječiti moju baku, onda je to Isus. Mislio sam da će s bakom sve biti u redu ako je spomenem u svojim molitvama prije spavanja.

Potpuno sam se iznenadio kad mi je jednog dana stigla vijest da je moja baka preminula. Najveći dio mojega svijeta je tada nestao.

Osjećao sam da me je Bog iznevjerio. Vjerovao sam da će učiniti veliko čudo, ali je moja baka ipak umrla. Bio sam jako tužan i plakao sam. Pomislio sam jesam li napravio neku pogrešku što sam vjerovao Bogu.

Ali nakon što sam malo razmišljao o načinu života moje bake, sjetio sam se svih trenutaka kad sam je vidio kako se moli. Ona je bila žena molitve i vjerovala je Bogu.

Ja i dalje ne razumijem zbog čega je moja baka umrla. Ali znam da je i Isus umro — i da On više nije mrtav! Isus danas živi i obećao je da će svi koji vjeruju u Njega živjeti vječno. Prvi put sam osjetio ubod smrti kad mi je umrla ba-

ka. Ali ja imam nadu. U Bibliji piše: “Držim, dosta, da patnje sadašnjega vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja će se objaviti u nama.” (Rimljanima 8,18) Ovaj redak kaže da ćemo biti žalosni zbog ružnih događaja, ali dolazi velika radost. Isus uskoro dolazi! Jedva čekam da vidim Isusa — i svoju baku!

Dio dara ovog tromjesečja pomoći će da se sagradi crkva u blizini škole u kojoj je Ronnel kršten. Hvala vam na darovima. Oni će pomoći drugoj djeci da saznaju o Isusu.

Danas Ronnel Nurse ima dvadeset i pet godina i radi na održavanju računalnih sustava u Ministarstvu nacionalne sigurnosti, koje nadgleda usluge policije i hitne službe u Trinidadu i Tobagu.

Zanimljivosti

- ◆ Tri od pet najljućih čili papričica dolazi s Trinidada i Tobaga: trinidad moruga škorpion, douglah, i trinidad škorpion butch T.
- ◆ Najveći koralj na svijetu nalazi se u Speysideu u Tobagu. Njegova veličina je tri metra s pet metara, ili kao otprilike veličina kamiona.
- ◆ Trinidad i Tobago su 2006. godine postali najmanja država koja se kvalificirala u nogometu na svjetskom prvenstvu.
- ◆ Liječnik s Trinidada, Joseph Lennox Pawan, otkrio je put prenošenja bjesnoće s vampirskog slijepog miša na ljude, 1933. godine, što je dovelo do otkrića vakcine protiv virusa bjesnoće.

10. veljače 2018. U kafiću s Bogom Meksiko

Što mislite, bi li Bog išao u kafić? (*Dopusti djeci da odgovore.*)

Fermin Espinoza Marin (52) kaže da bi Bog ipak išao u kafić. Fermin je odrastao u adventističkom domu u Meksiku. (*Pronađite Meksiko na zemljovidu.*) Ali on je napustio Boga kad je odrastao. Pušio je i pio alkoholna pića. Toliko je mrzio svoj život da je želio umrijeti. Rekao je svojem prijatelju: “Ako me jednog dana pronađu mrtvog, nemojte kriviti nikoga, jer sam ja to želio.”

Fermin je tražio nove prijatelje. Družio se s lopovima i kriminalcima, ali ih nije smatrao prijateljima. Vikao je na njih. Nazivao ih je ružnim imenima. Prijetio im je. Nadao se da će se naljutiti na njega i da će ga netko ubiti.

“Ali,” kaže on, “Bog nikada nije dopustio nikome da me povrijedi.”

Jednoga dana je neki čovjek pokucao na Ferminova vrata i ponudio mu da zajednički proučavaju Bibliju. Fermin je bio sâm i osjećao se tužno, tako da je pozvao čovjeka da uđe. Čovjek je dolazio svakodnevno sljedećih petnaest dana.

Onda je Fermin zamolio posjetitelja da mu objasni redak iz Otkrivenja 12,17. Redak glasi ovako: “Tada, obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo.”

Posjetitelj je rekao da će mu objasniti taj redak, ali da mu treba petnaest dana da se pripremi.

Nakon petnaest dana čovjek se vratio i rekao: “Gnjevnim zmaj iz tog retka je Sotona, a Žena predstavlja Crkvu. Da bi

došao na Nebo, trebaš pronaći Crkvu koja drži sve Božje zapovijedi.”

Fermin je upitao čovjeka poštuje li njegova crkva sve zapovijedi. Čovjek je spustio glavu: “Ne, ne drži ih.” rekao je. “Ali ne mogu je napustiti. Obećao sam to crkvenom vođi, i ne mogu prekršiti svoje obećanje.”

Fermin je upitao čovjeka poznaje li neku crkvu koja drži sve zapovijedi.

“Iskreno ću ti reći, ali više se neću vraćati u tvoju kuću,” rekao mu je čovjek. Počeo je šaptati: “To je Kršćanska adventistička crkva.”

Bilo je vrlo zgodno što se baš u blizini Ferminove kuće nalazila zgrada adventističke crkve, ali Fermin dotad nije pronalazio vrijeme da ode u crkvu.

Jednoga dana Fermin je osjetio jaku potrebu za pićem, i otišao je u prodavaonicu kupiti pivo. Ali dok je gledao u pivske boce, molio se: “Molim Te, Gospodine, ja ne želim ovo.” Suze su mu počele kliziti niz obraze, i sjetio se pjesme iz svojega djetinjstva o Božjoj ljubavi. Fermin je počeo glasno pjevati tu pjesmu usred prodavaonice. Kad je završio, želja za pivom je nestala i on je otišao kući praznih ruku.

“To je bilo čudo,” kaže Fermin. “Za mene je bilo vrlo teško oduprijeti se žudnji za alkoholom.”

Nakon tri mjeseca vratila mu se jaka žudnja za alkoholom. Fermin je otišao u kafić i naručio pivo. Dok je sjedio s pivom u ruci, osjetio je nešto čudno. Osjetio je kao da je Bog pored njega u kafiću. Čuo je glas u glavi koji mu je rekao: “Sine, ti više ne pripadaš ovome.” Glas je bio tako jasan da više nije mogao držati pivo, pa ga je spustio na šank.

Fermin je napustio kafić i nikada se više nije vratio. Šest mjeseci kasnije bio je kršten. Mnogi članovi crkve sjećaju se njega kad je bio mali dječak, i dočekali su ga s dobrodošlicom.

Poštuješ li ti Božje zapovijedi? (*Daj djeci priliku da odgove.*) Kad ste u kušnji da učinite nešto loše, možda će vam

se činiti da vam je teško ostati poslušnima Bogu. Ali Bog je obećao da će nam pomoći ako zatražimo pomoć. U Jakovu 1,12 piše: “Blago čovjeku koji odolijeva kušnjama, jer će, kad se pokaže prokušanim, primiti vijenac — život koji je Bog obećao onima koji ga ljube!”

Fermin je tražio pomoć u molitvi, i Bog mu je pomogao da se odupre kušnji. “Ja mislim da sam predivno Božje čudo,” kaže Fermin dok kroz suze iznosi svoje iskustvo.

Uz Božju pomoć Fermin sada drži sve zapovijedi. Raduje se Isusovom povratku i odlasku na Nebo.

Molimo se za Božju pomoć prije nego što priložimo naš dobrovoljni dar.

Zanimljivosti

- ◆ Službeno ime Meksika je Ujedinjene Meksičke Države (Estados Unidos Mexicanos).
- ◆ U Meksiku su se najprije uzgajali kukuruz, rajčica, kakao, čili, i grah.
- ◆ Meksička hrana je poznata po različitosti ukusa i začina. Omiljena jela su tacos, burritos i enchilades.
- ◆ Najpopularniji sport u Meksiku je nogomet. Meksiko je bio domaćin Svjetskog prvenstva 1970. i 1986. godine.
- ◆ U Meksiku živi 123 milijuna ljudi.

17. veljače 2018.

Samo čudo

Meksiko

Današnje iskustvo dolazi nam iz Villahermose, glavnog grada južnomeksičke države Tabasko. (*Pronađite na zemljovidu Villahermosu, u blizini Cancuna.*)

Otac jednostavno nije znao što će od brige; njegov novo-rođeni sin Abel odmah povratu sve što pojede. Postajao je sve slabiji i slabiji.

Liječnici su nakon pretraga zaključili da je Abel rođen s bolesnim želucem. On jednostavno nije mogao probavljati hranu. Dijete od samo petnaest dana odmah je poslano na operaciju u državnu bolnicu.

“Bili smo jako zabrinuti za njega,” kaže otac.

U bolnici je liječnik upitao roditelje jesu li kršćani.

“Da, jesmo,” odgovorio je otac.

“Dobro je,” rekao je liječnik. “Onda se molite Bogu, jer samo čudo može spasiti vašeg sina.”

Roditelji su se prije nekoliko godina pridružili Kršćanskoj adventističkoj crkvi. Otac je slušao adventističke radijske emisije i postao je uvjeren da Bog želi da Ga svi ljudi obožavaju subotom. Zatim su i otac i majka proučavali biblijske teme i zajedno se krstili.

A sada je njihov dječak bio u nevolji.

Liječnici su zakazali operaciju za sutra. Roditelji su se molili cijele noći.

Ujutro ih je liječnik pozvao prije nego što su Abela unijeli u operacijsku dvoranu. Obavijestio ih je da predstoji vrlo teška operacija.

“Ako odrežem previše, dječak će umrijeti,” rekao je. “A ako ne odrežem dovoljno, dječak neće moći probavljati hranu i umrijet će.”

Unijeli su dječaka u operacijsku dvoranu. Otac i majka su se molili i čekali.

Nekoliko sati kasnije liječnik je izišao iz operacijske dvorane i objavio je da je operacija izvršena uspješno. Sve je bilo sređeno i on je zašio dječakov želudac.

“Ali,” rekao je liječnik ocu, “nemojte dopustiti niti jednom drugom liječniku da mu vadi konce. Samo ću mu ih ja izvaditi.”

Prošla su dva dana. Abel se oporavljao dobro, i medicinska sestra se pitala tko će mu ukloniti konce. Pripremili su se za uklanjanje konaca, ali ih je otac zaustavio.

“Čekamo liječnika,” rekao je otac. “Liječnik mi je rekao da mu samo on može izvaditi konce.”

Medicinska sestra je upitala za ime tog liječnika. Kad joj je otac rekao da se liječnik zove Daniel Hernandez, sestra se začudila. Rekli su da je to jedan od najboljih pedijatra u Meksiku i da je on nekada radio u njihovoj bolnici. Ali on se preselio u drugi grad prije dva mjeseca.

“Mi nemamo ovdje liječnika pod tim imenom,” odgovorila je sestra.

Otac i majka su se uzbudili.

“Tko je onda operirao mogega sina?” upitao je otac. “Sigurno je Gospodin!”

Majka je od sreće počela plakati.

“Ovo je Božje čudo!” rekao je otac. Na kraju je medicinska sestra morala ukloniti konce. Dječak se potpuno oporavio.

Danas Abel ima šest godina i zdrav je, a njegov otac Pedro Geronimo Montero (50) govori o ovom iskustvu kao o Isusovom odgovoru na čudesan način.

Ovo se dogodilo u državnoj bolnici u gradu Villahermosa, koji smo maloprije mogli vidjeti na zemljovidu. Dio dara trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će jednoj drugoj gradskoj bolnici, Adventističkoj bolnici Villahermosa, da se u njoj sagradi novi centar koji će pomoći da još više ljudi sazna o

dobrom načinu življenja i Isusu. Hvala vam na vašim darovima!

Činjenice

- ◆ Amblem na Meksičkoj zastavi prikazuje orla koji stoji na kaktusu sa zmijom u kljunu. Legenda kaže da su Asteci sagradili glavni grad Tenochtitlan (današnji Mexico City) na mjestu gdje su vidjeli orla kako stoji na kaktusu i jede zmiju.
- ◆ Meksiko je najveća zemlja u kojoj se govori španjolski jezik.
- ◆ Meksiko je najveći proizvođač srebra.
- ◆ Mexico City je sagrađen u koritu nekadašnjeg jezera, tako da su neki njegovi dijelovi za posljednjih stotinu godina utonuli čak devet metara.
- ◆ Meksiko proizvodi najviše automobila od bilo koje sjevernoameričke zemlje.
- ◆ Frida Kahlo iz Meksika je jedna od najpoznatijih slikarica dvadesetog stoljeća.

24. veljače 2018.

Igranje s pištoljima

Meksiko

Robert Gonzalez Medina je volio zadirkivati svoju majku. Kad god bi se pored njihove kuće začuo pucanj pištolja, on bi vikao: “Mama! Mama! Pogodili su me!”

Majka je imala smisla za šalu, tako da je prihvaćala ovu Robertovu igru.

“Oh, ne,” rekla bi ona. “Što ćemo sada raditi?”

Ali nasilje bandi uopće nije bilo za šalu. Robert je odrastao u nasilnom okruženju u Los Angelesu u Kaliforniji. Kad je imao pet godina, njegov stariji brat se pridružio uličnoj bandi. Ljudi iz drugih bandi bi se vozili pored njihove kuće i pucali bi u kuću, pokušavajući uplašiti njegovog brata.

“Za mene je ta pucnjava bila nešto sasvim uobičajeno,” kaže Robert. “Ja sam to prihvatio kao igru.”

Ipak, stalno nasilje otvrdnulo je njegovo srce. Kako je postajao stariji, prestao se šaliti s majkom. Njegov osmijeh je uskoro zamijenio ljutiti pogled. Počeo se igrati s pravim pištoljima.

Kad je Robert napunio četrnaest godina, njegovi roditelji su se pridružili Kršćanskoj adventističkoj crkvi. Robert je ponekad išao u crkvu s njima, i onda bi zajedno tijekom večere razgovarali o propovijedi.

Iako je izigravao opasnog mladića, Robert je već bio sit nasilja. Kad je postao odrasla osoba, oženio se djevojkom iz Meksika i odlučio otići u Meksiko kako bi upoznao njezinu obitelj. (*Pronađite Los Angeles i Meksiko na zemljovidu kako bi djeca vidjela koliko je Robert morao putovati.*)

Robertu se dopao mirniji život u Meksiku, pa je tamo otvorio prodavaonicu građevinskog materijala.

Njegova žena je u međuvremenu počela svake subote po-
hadati bogoslužja u adventističkoj crkvi. Ona je saznala o
suboti od Robertovih roditelja, i željela je proučavati Bibliju.
Molila je Roberta da s njom pođe u crkvu.

Nakon dosta dana Robert je konačno pristao da pođe u
crkvu, ali pod jednim uvjetom: ići će samo na propovijedi.
Nije želio dolaziti na subotnju školu. Čim je pastor počeo
propovijedati, u Robertovim ušima je počelo zvoniti. Njegova
majica i lice su bili potpuno znojni. Jako se znojio. Iz nekog
razloga bio je jako uznemiren što je u crkvi. Nakon petnaest
minuta Robert je prošaptao ženi: "Ja odlazim."

"Ali tek smo stigli," bunila se njegova žena.

"Znam, ali ja odlazim," rekao je.

Kod kuće Robert nije mogao objasniti svojoj ženi što mu
se dogodilo. Bio je tužan. Sjećao se kad je sa svojim roditel-
jima odlazio u crkvu i kad su kasnije tijekom jela razgova-
rali o propovijedi. Brinuo se da je toliko jako sagriješio da
više ne može niti ići u crkvu. Molio se Bogu za pomoć. Odlu-
čio je da će pokušati ići u crkvu, ali ovoga će puta ići i na
subotnju školu i na propovijed. On nije rekao svojoj ženi za
svoju nakanu sve do subote ujutro. "Idemo zajedno u crkvu
danas!" pozvao ju je. Bila je jako sretna!

Sve je bilo dobro za vrijeme subotnje škole, ali onda je
propovjednik počeo propovijedati. Robert se nije znojio, ali je
bio začuđen dok je slušao. Izgledalo je kao da se propovjed-
nik obraća izravno njemu.

U subotu poslijepodne Robert je otišao do rođaka da pro-
učavaju Bibliju. Dok su čitali o oprostima, Robert se ponovno
počeo brinuti je li previše zgriješio da više ne može ići u cr-
kvu. Nije vjerovao da će mu Bog oprostiti sve loše što je uči-
nio. Iznenada je Robert začuo glas u svojem umu: "Tebi je
oprošteno."

Robert je krupan i jak čovjek, ali je tada počeo plakati
kao dijete. Godinama nije plakao, čak je mislio da više niti
ne zna plakati.

“U tom trenutku sam znao da mi je Bog oprostio grijeh,” kaže on.

Robertovo opako lice se istopilo. Počeo se smijati kroz suze. Njemu je oprošteno!

Robert je predao svoje srce Isusu. Danas je Robert otac dvaju malih dječaka, i jako mu je drago što oni nikada nisu čuli pucnjavu kakvu je on slušao kad je bio dječak.

“Kad se moja djeca svađaju, svađaju se oko toga tko će se prvi pomoliti za hranu,” kaže Robert. “Osjećam da se Bog brine za mene, i jako sam Mu zahvalan.”

Dio dara trinaeste subote pomoći će Adventističkoj bolnici Villahermosa u kojoj Robert radi kao financijski direktor. On je odgovoran za sav novac u bolnici. Vaši darovi će pomoći bolnici da nauči još više ljudi o dobrom i zdravom načinu življenja i o Stvoritelju zdravlja, Isusu. Hvala vam na vašim darovima.

Zanimljivosti

- ◆ Meksiko ima vrlo različitu klimu, od tropske do pustinjske.
- ◆ Najviši vrh u Meksiku je vulkan koji je visok 5.636 metara i zove se Pico Orizaba. On je po veličini treći u Sjevernoj Americi.
- ◆ Chitzen Itza je piramida naroda Maja i svjetski poznato turističko mjesto koje svake godine posjećuje oko milijun ljudi.
- ◆ U Meksiku žive jaguari, pume i velike iguane. U južnomeksikoj prašumi možete sresti različite tipove guštera, majmuna i šarenih ptica poput papagaja. Kitovi, morske krave i raže žive u oceanu i često se mogu vidjeti na obalama Yucatana.

3. ožujka 2018.

Čudo ozdravljenja u Meksiku

Meksiko

Uriel Arodi Albino Ramos, koji danas ima petnaest godina, rođen je kao vrlo bolestan dječak u meksičkoj državi Quintana Roo. (*Pronađite Meksiko i državu Quintana Roo na zemljovidu. Najpoznatiji grad te države je Cancun.*)

Kad je Uriel imao šest mjeseci, liječnici su pronašli da ima poremećaj hipertireozu, koji čini da se stalno osjeća umornim. Nekoliko godina kasnije Uriel je dobio bolest koja je učinila da ga jako bole mišići na nogama. Zbog te bolesti su se njegova stopala počela razvijati u pogrešnom smjeru pa nije mogao hodati. Uriel je morao nositi posebnu obuću koja će mu izravnati stopala.

I kao da to već nije bilo dovoljno loše, liječnik je pronašao tumor na njegovom mozgu. Ali nije ga želio operirati jer se bojao da će se Urielovo stanje pogoršati.

Uriel je mnogo puta išao u bolnicu sa svojom majkom i bakom, ali ništa mu nije pomoglo u uklanjanju boli. Njegovoj majci je bilo jako žao. I baki je bilo jako žao. I liječnicima je bilo jako žao.

Kad je Uriel napunio jedanaest godina, liječnici su mu rekli: "Možda ti ne možemo puno pomoći, ali hajde da ti barem operiramo noge kako bi mogao hodati. Možda ćemo tako ukloniti barem neku bol."

Bolnica u Urielovom mjestu je bila premalena za takvu operaciju, tako da je Uriel morao dva dana putovati automobilom u veću bolnicu u susjednoj meksičkoj državi. Majka i baka su bile s njim.

Dva dana prije operacije baka je rekla Uriellovoj majci da se moli.

Majka se obično nije molila, i nije znala što da kaže Bogu. Ali znala je da ne želi da njezin dječak trpi bolove, tako da se molila na sljedeći način: “Dragi Bože, ako ćeš mi uzeti dijete, onda to učini već jednom. Ne želim da pati.”

Onda je liječnik rekao da, ako će on operirati Urielove noge, pokušat će mu ukloniti i tumor s mozga.

Dan prije operacije majka je s bakom otišla u crkvu na molitveni sastanak. Majka je ispričala vjernicima crkve o Urielu i svi su se zajedno molili za dječaka.

Operacija je zakazana za sljedeće jutro. Kad je liječnik prije operacije provjerio Urielove noge, nije mogao povjerovati u ono što je vidio. Urielove noge i stopala su bili u ispravnom položaju, i mogao je sasvim uobičajeno hodati.

Liječnik je bio iznenađen. Pomislio je da je netko napravio pogrešku. Zamolio je da učine rendgenski snimak, ali na njemu se nije vidjelo ništa loše. Liječnik i dalje nije mogao vjerovati, tako da je ponovio snimanje. Ponovno su nalazi Urielovih nogu bili uredni.

Liječnik je onda poslao dječaka na snimanje mozga. I tumor je nestao!

Liječnik je počeo vikati: “Ovo je čudo! Ovo dijete je bilo jako bolesno, ali sada mu nije potrebna operacija. Ovo je doista čudo, jer ga nitko drugi osim Boga nije mogao izliječiti!”

Svi u bolnici su bili u preneraženi. Nikada prije nisu vidjeli ovako nešto. Liječnik je otkazao Urielovu operaciju.

Nakon povratka kući, Uriel i njegova majka su naučili nešto više o Bogu, i počeli su proučavati biblijske teme s pastorom adventističke crkve. Nakon godinu dana oboje su bili kršteni.

Danas Uriel ima petnaest godina i ide u srednju školu. Rado trči i igra nogomet.

“Ja slavim Boga i zahvaljujem Mu jer se ranije nisam mogao baviti sportom. Prije ovog čuda nisam mogao niti hodati,” kaže on.

Uriel također daje biblijske satove i propovijeda u crkvi. Petero ljudi je kršteno nakon proučavanja biblijskih tema s njim.

“Ja želim da ljudi širom svijeta znaju da Bogu ništa nije nemoguće,” kaže Uriel.

Dio dara trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će adventističkoj bolnici u blizini Urielove kuće da otvori zdravstveni centar kako bi se pomoglo mnogoj djeci i njihovim roditeljima. Hvala vam na vašim darovima!

Zanimljivosti

- ◆ Narodno sveučilište u Meksiku je najstarije sveučilište u Sjevernoj Americi. Osnovano je 1551. godine. Osnivač se zvao Charles V.
- ◆ Čivava, najmanja vrsta psa na svijetu, dobila je ime po meksičkoj državi Chihuahua.
- ◆ Španjolski osvajači su prenijeli borbe s bikovima u Meksiko. Plaza Mexico u Mexico Cityju je najveće borilište za bikove na svijetu, s više od 41.000 mjesta.
- ◆ Likovni umjetnici u ovoj zemlji mogu platiti porez svojim radovima.
- ◆ Grad Mexico City ima najveći broj muzeja na svijetu.

10. ožujka 2018.

Poznaješ li Boga?

Belize

Angel Sabal (24) se krstio s dvanaest godina u Belizeu. (*Pronađite Belize na zemljovidu.*) Međutim, prestao je dolaziti u crkvu kad je bio u srednjoj školi. Bio je jako zauzet učenjem i prijateljima. Mislio je da nema vremena za Boga.

Nakon mature Angel se zaposlio u aviokompaniji koja se zvala Maya Island Air. Svakog dana bi u zračnoj luci utovarivao prtljagu u zrakoplove i pomagao putnicima. Oženio se i uskoro su on i njegova žena Jonell očekivali prinovu.

Jednoga dana Angel se uznemirio dok je razgovarao s rođakinjom koja je bila adventistica. Ona ga je izravno upitala: "Poznaješ li ti Boga?"

Angel zapravo nije poznavao Boga. Nije želio lagati, ali ga je bilo sram priznati istinu. Tako je nastavio raspravu s njom. Promijenio je temu s Boga i rekao joj je da nije bitno poštovati subotu. Rekao je da se subota spominje samo u Starom zavjetu, a nikad u Novom.

Angel se te večeri osjećao jadno. Bio je nesretan što se prepirao s rođakinjom. Pronašao je Bibliju i počeo je čitati. Želio je upoznati Boga.

Dok je čitao, iznenadio se kad je pronašao subotu i u Novom zavjetu. Čitao je Poslasticu Hebrejima u kojoj piše da Bog želi da Njegov narod poštuje i svetkuje subotu.

Tri puta je pročitao riječi: "Danas kad čujete glas njegov, ne otvrdnite srca svoja..." (Hebrejima 3,7.8.15; 4,7)

Angel je osjetio kao da mu se Bog izravno obraća: "Angel, ti čuješ moj glas. Nemoj otvrdnuti svoje srce. Poštuj subotu."

Angel je odlučio poslušati Boga. Znao je da neće moći raditi u aviokompaniji i istodobno poštovati subotu. Tako se

te noći molio tri puta da mu Bog dade hrabrosti da preda otkaz sutra.

“Bojao sam se da se, kad svane jutro, ne predomislim,” kaže on. “Zbog toga sam se molio tri puta.”

Njegova žena Jonell ga je podržala u odluci, iako su očekivali dijete i jedini izvor novca je bio njegov posao.

Ujutro je Angel rekao svojem nadređenom da će dati otkaz. On ga je molio da ostane i radi te da zaboravi na subotu. Ali Angel je odlučio: želi poštovati Božji zakon.

Angel je trebao raditi još tri dana prije nego što je mogao dobiti otkaz. U njegovom zadnjem danu odjednom se jako zabrinuo. Shvatio je da se, kad ode, više neće moći vratiti na posao. Neće primati plaću za obitelj. Nije znao što će se dalje dogoditi.

Dok je sjedio na radnom mjestu, osjetio je jaku napetost u zadnjem dijelu vrata. Angel je sagnuo glavu i pomolio se Bogu za pomoć. Kad je završio s molitvom, osjetio je kako su mu se mišići na vratu opustili i opterećenje je nestalo.

Bog je počeo odgovarati na Angelove molitve. Zračna luka mu je dodijelila dodatnu plaću, što je bilo dosta novca, kako bi mu se zahvalili za dvije godine rada.

Angel je bio iznenađen. “Ja to nisam zaslužio, jer sam dao otkaz, tako da znam da je to od Boga,” kaže on.

Ovaj novac je pomogao Angelu da se skrbi za ženu i dijete sljedećih nekoliko mjeseci.

Ali na kraju se novac potrošio i Angel i Jonell nisu imali novca dva mjeseca, iako su tražili posao. Ipak, nikada im nije nedostajalo hrane. Nekako su uvijek imali dovoljno hrane u kući, i Angel vjeruje da je i to Božje čudo.

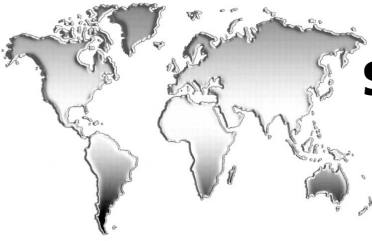
Konačno se Jonell zaposlila kao nastavnica u srednjoj školi. Mjesec dana kasnije Angel se zaposlio kao nastavnik u drugoj školi. Ta škola mu je čak omogućila i usavršavanje kako bi mogao steći stručni učiteljski ispit.

Angel sada zarađuje više novca nego dok je radio u zračnoj luci, i može poštovati subotu. Angelu je drago što je od-

lućio pokazati ljubav prema Isusu time što je odlučio poštivati Njegov Zakon. “Subota je dan kojemu se ja radujem svakog tjedna” kaže on. “Subotom se ne brinem ni o čemu. Sve mogu staviti sa strane i usredotoćiti se na Boga.”

Zanimljivosti

- ◆ Službeni jezik u Belizeu je engleski, a neslužbeni je belizejski kreolski, iako je španjolski drugi jezik po upotrebi.
- ◆ Vožnja biciklom kroz zemlju je jedan od najvažnijih sportskih događaja u Belizeu. Toga dana se okupljaju biciklisti amateri iz cijelog svijeta. Vladin službenik Monrad Metzgen došao je na tu zamisao kad je vidio kako ljudi iz različitih sela svojim biciklima prelaze velike udaljenosti po lošim putovima, samo da bi prisustvovali tjednoj utakmici kriketa.

17. ožujka 2018. Sramežljivi misionar

Belize

Sadie McKenzie (63) je stajala na ulazu u svoju seosku kuću u Belizeu. (*Pronađite Belize na zemljovidu.*) Dogodilo se nešto čudno.

Mladić bijele puti išao je prema njoj. Zatim je zastao, okrenuo se i otišao. Za nekoliko minuta čovjek se ponovno pojavio i polako je došao do nje. Zatim je zastao, okrenuo se i ponovno otišao.

Sadie je odlučila da će ga, ako ovaj mladić to učini i treći put, zaustaviti i tražiti od njega da joj kaže zbog čega se stalno vraća. Ali kad joj je čovjek prišao po treći put, došao joj je skroz do ulaza.

“Imamo evanđeoska predavanja,” rekao je on sramežljivo. Sadie je mogla zaključiti da je on misionar iz Sjedinjenih Američkih Država.

“Biste li željeli doći na naša predavanja?” upitao ju je sramežljivo.

Sadie je čula da se po selu govori o nekim evanđeoskim predavanjima, ali nije željela ići. Ona i njezin suprug su vrlo zauzeti. Tijekom dana oni sade biljke i brinu se o njima — kakao, kasava, papaja, naranče i grejpfrut. Uvečer popiju pivo i idu na ples.

“Ne,” odgovorila je Sadie prekinuvši svojega posjetitelja. “To su adventisti i mene to ne zanima.”

Čovjek je tužno otišao od nje.

Sadie ga nije mogla zaboraviti i izbrisati iz misli do kraja dana. Njegov nježan glas privukao je njezinu pozornost. Pitala se zašto mu je tako grubo odgovorila. Odlučila je da će ipak otići na predavanje uvečer.

Mladić se iznenadio kad ju je ugledao, ali ju je dočekaao s dobrodošlicom i dao joj novu Bibliju.

“Prije sastanka ćemo oko trideset minuta proučavati nešto iz Biblije” rekao je. “Dodite.”

Sadie nikada neće zaboraviti to proučavanje. Pastor je čitao iz Evanđelja po Ivanu trinaesto poglavlje, u kojem piše kako je Isus učenicima prao noge. Ovaj opis pranja nogu je podsjetio Sadie na njezinu baku, koja je bila adventistica. Sadie se sjetila da je njezina baka nekada žustro ribala svoja stopala četkom prije obreda svete večere, jer nije željela uprljati vodu u crkvi.

Sadie se nekada smijala svojoj baki zbog toga. “Reci ljudima u crkvi da si se već oprala,” rekla bi joj. “Ne trebaš u crkvi ponovno prati noge.”

Baka je bila vrlo strpljiva sa Sadie. “Shvatit ćeš već jednog dana,” rekla bi baka. “To je iz Biblije.”

Dok je slušala ovo biblijsko predavanje, Sadie je počela shvaćati značenje pranja nogu. Shvatila je da je Isus oprao noge svojim učenicima kao primjer svim kršćanima. Isus je pokazao kršćanima da i oni trebaju služiti u poniznosti jedan drugome.

Sadie je svake večeri bila prisutna na predavanjima i željela je što bolje upoznati Bibliju. Jedne večeri je propovjednik upitao bi li se netko želio krstiti. Sadie je istupila, ali je imala veliku nedoumicu. Nije se željela odreći piva i plesa.

Te noći ona nije mogla spavati. Konačno je ustala i počela se moliti: “Bože, Ti znaš da Ti ja želim služiti, ali znaš da razmišljam o svijetu.”

Nakon molitve je osjetila mir i zaspala je. Ujutro je shvatila da je potpuno izgubila želju za plesom. Jedino što je željela bilo je da služi Isusu.

Sadie i dalje radi na svojem poljodjelskom imanju, ali sada ona sadi više od papaje. Ona sadi Božju riječ u srca ljudi. Sadie je dosad propovijedala na šest evangelizacija i dovela

je k Bogu više od pedesetero ljudi. Sretna je što je onaj stidljivi mladić došao do njezine kuće i što ju je pozvao na evangelizaciju.

Na koji način i ti možeš biti kao ovaj mladić i Sadie, i na koji način možeš drugima govoriti o Isusu ovog tjedna? (*Pričerkaj da djeca daju odgovore.*)

Jedan od načina na koji danas to možemo učiniti je preko naših dobrovoljnih darova, koji će pomoći da se Radosna vijest širi u zemlji Belize i širom svijeta. Hvala vam na velikodušnim darovima.

(Možete pročitati i kako je Sadien muž primio subotu u vijestima za mlade i odrasle, ili to skinuti s naše stranice: bit.ly/adultmission.)

Misijski izazovi

- ◆ Prema posljednjim podacima 40,1% stanovnika Belizea su rimokatolici, a 31,8 % protestanti.
- ◆ Adventistička crkva ima oko 43.500 vjernika, 92 crkve i 40 skupina. Broj stanovnika u Belizeu je 388.000 što znači da je jedanaest posto stanovništva adventističko.

24. ožujka 2018.

Tko su adventisti?

Belize

Tenira Smith je danas četrnaestgodišnja djevojka koja živi u Belizeu. (*Pronađite Belize na zemljovidu.*)

Jedanaestogodišnja Tenira je začula kucanje i otvorila vrata kuće. Ispred njihovih vrata stajala su dva čovjeka, i upitali su je da porazgovaraju s njezinom majkom. Kad je majka došla, ljudi su se predstavili kao adventisti sedmoga dana. Pomolili su se s Tenirom i majkom i pozvali su ih na evangelizacijska predavanja u crkvi.

Nakon što su ljudi otišli, Tenira je upitala majku: “Tko su adventisti sedmoga dana?”

Majka je posramljeno pogledala. Ona je bila odgajana kao adventistica, ali više nije bila vjernica crkve.

“Ali tko su adventisti?” uporno je pitala Tenira.

“Adventisti idu u crkvu subotom, sedmog dana u tjednu,” odgovorila je majka. “Oni ne nose nakit i paze što jedu.”

Ovo je Teniri zvučalo neobično i zanimljivo. Ona je samo nekoliko puta bila u crkvi, kad su je prijatelji pozvali nedjeljom. Ona i njezina majka su nosile nakit. I nikada nisu raspravljale o tome je li njihova hrana čista ili nije. (*Upitaj djecu da objasne što je to nečista hrana.*) Majka je ponekad spravljala svinjetinu za ručak — a svinja je nečista životinja!

Tenira se pitala odakle adventistima to vjerovanje, i željela je poći na evangelizacijska predavanja kako bi doznala nešto više.

Ona i njezina majka su dolazile svake večeri. Dopala su joj se predavanja. Propovjednik je govorio samo iz Biblije. Svaki put kada bi pričao o nekom vjerovanju, pokazivao bi kako

to vjerovanje dolazi izravno iz Biblije. Propovjednik je rekao da Bog ne želi da ljudi jedu svinjetinu, i pročitao je Levitski zakonik 11,7: “A svinja, iako ima papak, i to papak razdvojen, ne preživa — za vas su one nečiste.”

Propovjednik je rekao i to da zapravo dobra djela čine da ljudi budu lijepi, a ne nakit poput naušnica ili ogrlica. Pročitao je retke iz 1. Timoteju 2,9.10: “Isto tako hoću da se žene pristojno oblače, da se kite stidom i čednošću, ne pletenicama, ni zlatom i biserima ili skupocjenim haljinama, već djelima ljubavi, kako dolikuje ženama koje ispovijedaju vjeru.”

Propovjednik je rekao da je Božji dan odmora subota, a ne nedjelja, i pročitao je Deset zapovijedi iz Izlaska 20,8: “Sjeti se da svetkuješ dan subotni...”

Nakon dva tjedna propovjednik je upitao Teniru želi li predati svoj život Isusu i krstiti se. Tenira je željela slijediti Isusa i krstila se.

Majka je poštovala njezinu odluku i prestala je kuhati svinjetinu za ručak.

Nevolje u školi

Ali nakon nekon vremena Tenira je imala nevolja u školi zbog subote. Kad je bila u osmom razredu, trebala je polagati poseban ispit zbog upisa u srednju školu. Ispit je bio vrlo zahtjevan, tako da je njezina škola ponudila dodatnu nastavu kako bi pomogli učenicima u osmom razredu. Ali ti dodatni satovi su se održavali subotom.

Tenira se molila za taj izazov i objasnila je nastavnici da ona neće biti na tim dodatnim satovima jer subotom ide u crkvu. Na njezinu sreću, nastavnica joj je dala dopuštenje da izostaje s tih satova. Tenira se zahvalila Bogu što joj je uslišao molitvu. Ali onda se počela brinuti da će možda pasti na ispitu jer nije prisustvovala dodatnim satovima. Molila se i za taj izazov. Bog je uslišao njezinu molitvu — i ona je položila ispit s odličnim uspjehom.

Voditeljica odjela

Danas Tenira ima četrnaest godina i voditeljica je odjela mladih u svojoj crkvi. Ona osmišlja posebne programe za oko tridesetero mladih svakog tjedna, i oni zajedno misioniraju dok čiste svoj grad od smeća i posjećuju ljude po bolnicama.

“Moja je želja da nastavim raditi za Gospodina jer znam da imam posebnu svrhu u Njegovom domu,” kaže Tenira.

Ona se moli da se i njezina majka krsti, i sigurna je da će Bog uskoro uslišati i tu molitvu.

“Imam veliku vjeru u Boga jer znam da se On brine za svoje,” kaže ona.

Pomolimo se za Teniru i njezinu majku, i za još mnoge ljude u Belizeu koji trebaju čuti za Isusa. Možemo pomoći u širenju Radosne vijesti u Belizeu tako što ćemo priložiti naše misijske darove.

Zanimljivosti

- ◆ Nacionalni cvijet Belizea je crna orhideja, a nacionalna ptica je tukan.
- ◆ Belize je jedina zemlja na svijetu koja ima rezervat za jaguare, poznat pod imenom Cockscomb Basin Wildlife.
- ◆ Spanning je drugi po veličini koraljni greben na svijetu, a najveći u zapadnoj hemisferi, i nalazi se u Belizeu.
- ◆ U Belizeu ne postoji nijedan lanac brze hrane.
- ◆ U Belizeu se smatra nepristojnim pozdravljanje po imenu; kod njih je znak pozdrava uzdignuti palac.

31. ožujka 2018. Program trinaeste subote

Ako vaš razred priređuje program trinaeste subote za odrasle:

- ◆ Uvježbajte i izvedite pjesmu “U ruci sav svijet ima Bog” na španjolskom jeziku.

Ako se vaš razred ne priključuje programu odraslih za trinaestu subotu:

- ◆ Ispričajte sljedeće iskustvo za vrijeme vijesti iz svijeta. Možete pozvati stariju djecu da vam pomognu u ovoj pripremi. To će pomoći starijoj djeci da se oslobode treme od publike, a mlađa djeca će gledati neka druga lica i bit će im zanimljivije.

Prije trinaeste subote:

- ◆ Pošaljite podsjetnike roditeljima za program i ohrabrite djecu da donesu poseban dar za 31. ožujka.
- ◆ Podsjetite sve da se uz pomoć misijskog dara Božja riječ širi svijetom te da jedna četvrtina dara trinaeste subote ide izravno u pomoć za misijske projekte u Interameričkoj diviziji.

(Zamolite troje djece da sudjeluju u ovom programu. Ne moraju napamet naučiti tekst, ali ih ohrabrite da kod kuće vježbaju i čitaju tekst više puta kako bi sve bilo jasno i razumljivo.)

Zašto ja propovijedam

Voditelj: Ovog tromjesečja smo se upoznali s ljudima iz Portorika, Meksika, Jamajke, Trinidada i Tobaga te Belizea, država koje su dio Interameričke divizije. Danas ćemo se upoznati s dvoje djece iz Belizea.

Jerson ima dvanaest godina, i ne može se odlučiti hoće li biti liječnik ili propovjednik. Ali on već sada ima više iskustva kao propovjednik nego kao liječnik. On propovijeda već pet godina.

Dalisa je njegova desetogodišnja sestra. Ona propovijeda već tri godine.

Jerson i Dalisa propovijedaju na španjolskom i engleskom jeziku. Jersone, reci nam kako si počeo propovijedati?

Jerson: Nekoliko pastora je bilo u mojoj crkvi kad sam imao sedam godina i upitali su djecu bi li željela naučiti propovijedati. Moja baka je prijavila mene pa sam rekao da ću pokušati. Sva djeca koja su željela propovijedati poslana su na poseban tečaj. Tamo smo naučili kako da se ponašamo i kako da govorimo. Pastor nam je pisao propovijedi, a mi smo vježbali i propovijedali pred drugom djecom.

Imao sam veliku tremu kad sam prvi put stao pred crkvu. Istupio sam, pogledao u sve ljude i počeo se tresti. Koljena su mi klecala sve vrijeme dok sam govorio. Kad sam sišao, baka me pitala jesam li bolestan, jer su mi se koljena tresla!

To je bilo nevjerojatno iskustvo. Propovijedanje mi daje osjećaj kao da sam bliži Isusu. Propovjednik koji me je obučavao rekao mi je da sam dobro propovijedao, i to me je ohrabrilо da pokušam ponovno.

Dalisa: Ja sam također počela propovijedati sa sedam godina, po bakinom prijedlogu, i također sam išla na taj tečaj za posebnu obuku.

Moju prvu propovijed održala sam u adventističkoj crkvi u gradu Corozal. U prvi mah sam imala jaku tremu, jer je to velika crkva i bili su prisutni ljudi iz drugih crkava. Kad

sam istupila da propovijedam, drhtala sam. Ali kako sam počela govoriti, trema je nestala.

Voditelj: Oboje ste imali tremu prvi put. Imate li i sada tremu?

Jerson: Moja druga propovijed je bila u drugoj crkvi, i govorio sam o Kristovoj smrti kao janjeta koje je zaklano. Ta je propovijed ostavila dubok dojam na ljude. Vidio sam ljude kako pažljivo slušaju dok sam govorio, i nakon toga su se željeli rukovati sa mnom. U svemu Bog zaslužuje svu hvalu jer mi je On pomogao da propovijedam.

Dalisa: Ja propovijedam jer je to nešto što volim raditi. Pored toga što propovijedam subotom, moj brat i ja samo vodili i nekoliko evangelizacija. Upravo smo završili jedan poduhvat u kojem je Jerson propovijedao tri puta u tjednu, ja sam propovijedala tri puta u tjednu, i rođak koji je naše go-dište je propovijedao jednu večer. Protekle godine smo tako krstili tridesetero ljudi, uključujući i našu majku.

Voditelj: Kažite nam nešto o vašim roditeljima.

Jerson: Otac je iz Indije, i puno putuje, tako da on nije čuo naše propovijedi. Mislim da zbog toga i nije adventist.

Majka je iz Belizea i živi u gradu Belize, najvećem gradu u našoj zemlji. Bila je jako zauzeta kao učiteljica kad smo se mi rodili, tako da nas je poslala da živimo s bakom u drugom gradu. Posjećuje nas svakog vikenda.

Dalisa: Naša baka je nedjeljom išla u crkvu, ali je više voljela ići na plesove nego u crkvu. Kad je ostarjela, postala je adventistica. Naši roditelji su nas poslali da živimo s njom kad smo još bili mali, tako da smo odrasli u adventističkoj crkvi. Majka nam je pomagala oko pripreme propovijedi i mislila je ovako: "Ja imam dvoje djece koja propovijedaju, a ja još nisam krštena." Prošlog Uskrsa se odlučila na krštenje kad je čula Jersona kako propovijeda.

Jerson: Kad je majka izišla naprijed nakon upućenog poziva, iskreno sam pomislio da ću zaplakati. Ali rekao sam sebi: “Na propovjedaonici sam, neću plakati. Neću plakati. Neću plakati.” Jako sam zagrlio majku.

Voditelj: Kako se pripremate za propovijedi?

Jerson: Ja se uvijek prvo pomolim. Tražim od Boga mudrost, znanje i glas da mogu jasno iznijeti poruku. Molim Boga da mi dopusti da budem Njegovo pomagalo.

A onda pronađem neki biblijski redak, ili više redaka koji su me oduševili. Uzmem taj redak i pretvorim ga u propovijed. Pronađem povezane retke dok glavni redak zadržim u središtu. Jedna od mojih omiljenih propovijedi je “Tvoj učitelj je dijete”, a dolazi iz Mateja 19,14 gdje Isus kaže: “Pustite dječicu i nemojte im priječiti da dođu k meni, jer takvima pripada kraljevstvo nebesko.” Volim govoriti o tome kako bi odrasli trebali biti više kao djeca.

Dalisa: Pastor priprema moje propovijedi, a onda ih ja prepravim svojim riječima. Svakoga dana vježbam propovijed i molim se. Vježbam i pokrete ruku i intonaciju glasa.

Voditelj: Zašto propovijedate?

Jerson: Ja propovijedam jer mi je Bog dao život i očistio me od grijeha. Ne bih li onda trebao učiniti nešto zauzvrat? Propovijedanje je način na koji ja zahvaljujem Bogu.

Dalisa: Znam da kad propovijedam pomažem drugima da prime Isusa. Propovijedanje je način na koji slavim Boga.

Voditelj: Što želite biti kad odrastete?

Jerson: Već duže vrijeme želim postati liječnik, jer razmišljam na koji način bih mogao biti kao Krist. Razmišljam i da postanem propovjednik. Moja majka kaže da mogu biti i liječnik i propovjednik.

Voditelj: Koji biste savjet dali djeci koja vole Isusa?

Jerson: Čitajte svoju Bibliju i molite se svakog dana. Bib-
44 • VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU (1/2018)

lija je Kristova poruka. Ako nam je Bog dao Bibliju, ne bismo je trebali čitati samo iz zabave. Bog nam ovu Knjigu nije dao uzalud. To je Riječ Isusa koji je umro za nas. To je najdragocjenija Knjiga na svijetu.

Dalisa: I ako želite propovijedati, molite se Bogu. Budite slobodni i znajte da to možete uz Božju pomoć. Ako to nije vaš dar, Bog će vam to već reći. Ali ako je to vaš poziv, onda će vam Bog pomoći.

Voditelj: Hvala vam, Dalisa i Jersone. Djeca i odrasli zajedno dijele Radosnu vijest u Belizeu i širom Interameričke divizije. Priložimo veliki dar trinaeste subote kako bi još više ljudi saznalo da će Isus uskoro doći!

(Prilaganje dara)

Pogledajte snimku Jersonove propovijedi na: bit.ly/jerson-makhwani

Pjevajmo na španjolskom

“EL TIENE EL MUNDO ENTERO EN SUS MANOS”

(U ruci sav svijet ima Bog)

El tiene el mundo entero en sus manos

El tiene el mundo entero en sus manos

El tiene el mundo entero en sus manos

El tiene el mundo entero en sus manos

El tiene el pequeno bebe en sus manos

El tiene el pequeno bebe en sus manos

El tiene el pequeno bebe en sus manos

El tiene el mundo entero en sus manos

El tiene tu y yo hermano en sus manos

El tiene tu y yo hermana en sus manos

El tiene tu y yo hermano en sus manos

El tiene el mundo entero en sus manos

El tiene todos aqui en sus manos

El tiene todos aqui en sus manos

El tiene todos aqui en sus manos

El tiene el mundo entero en sus manos

(Pogledajte snimku na stranici: bit.ly/hands-spanish)

Kazalo

Portoriko

Molitva za psa.....	5
Riža i grah	8

Jamajka

Dobar primjer	11
Gangster za Boga	14

Trinidad i Tobago

Crtani filmovi ili Isus	17
-------------------------------	----

Meksiko

U kafiću s Bogom.....	20
Samo čudo	23
Igranje s pištoljima 26	
Čudo ozdravljenja u Meksiku	29

Belize

Poznaješ li Boga?	32
Sramežljivi misionar	35
Tko su adventisti?	38
Program trinaeste subote	41

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com